

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/207/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242535
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113242535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: BECK FINANC, s.r.o., so sídlom Rožňavská 1, Bratislava, IČO: 35 830 522, zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & BOHUNICKÝ, s.r.o., so sídlom Lermontovova 18, Bratislava, proti odporcovi: H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX, B., o zaplatenie 615,48 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/30/2014-25 zo dňa 24. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7C/30/2014-25 zo dňa 24. novembra 2014 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá kúpna zmluva podľa § 588 Občianskeho zákonníka, ktorá mala zároveň charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle zmluvy bolo splácanie kúpnej ceny dohodnuté v 16 mesačných splátkach, pričom konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola dňa 5.11.2010. Dňom nasledujúcim, t. j. 6.11.2010 mohol navrhovateľ ako veriteľ po prvý raz uplatniť svoje právo na zaplatenie kúpnej ceny a zároveň začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorej koniec pripadá na 5.11.2013. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 16.12.2013, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Nakoľko predmetná zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má charakter spotrebiteľskej zmluvy, súd v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. prihliadol aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva v dôsledku premlčania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že zákon č. 102/2014 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa neobsahoval prechodné ustanovenia, ktoré by umožňovali použiť nové ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. aj na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou. Zdôraznil, že k znakom právneho štátu neoddeliteľne patrí princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právo. Tento postup zahrňuje zákaz retroaktivity právnych noriem, resp. ich retroaktívneho výkladu. Ak teda niekto koná v dôvere v nejaký zákon, nemá byť v tejto svojej dôvere sklamaný. V posudzovanej veci mohol súd prihliadnuť na námietku premlčania len na námietku odporcu.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o zamietajúcu časť rozhodnutia. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V súvislosti s odvolacou námietkou o nemožnosti aplikácie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa vyžaduje ingerenciu inštitútov práva materiálneho i procesného, súkromného i verejného. Práve oblasť spotrebiteľských vzťahov je charakteristická prelínaním sa právnych úprav z oblasti hmotnoprávnej a procesnej, tvorí akési pomyselné „spojivo“ medzi právom verejným a súkromným. Právna úprava je zahrnutá ako v inštitútoch zaradených do Občianskeho zákonníka, tak do Občianskeho súdneho poriadku, rovnako ako do osobitných zákonov upravujúcich parciálne otázky ochrany spotrebiteľa, ako aj do Exekučného poriadku.

O povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právneho predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. Ak právna norma reguluje vzájomné subjektívne práva a povinnosti svojich adresátov priamo, nesprostredkovane súdnym zásahom, pôjde o normu hmotnoprávnú. Procesné právo naopak stelesňuje všetky tie normy, ktoré regulujú ľudské správanie v konaní zameranom na poskytovanie súdnej ochrany pred súdnymi orgánmi.

Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. Týmto orgánom je najmä súd, čo vyplýva jasne a nepochybne z odvolávky normatívneho textu na premlčanie vo význame prekážky žalovateľnosti uplatneného subjektívneho práva. To, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch, na tom nič nemení. Použil ho totiž v kontexte s prihliadaním na skutočnosti, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Plnenie sa nepriznáva inak ako autoritatívnym deklaratórnym rozsudovým výrokom súdu - nemožno „priznať“ plnenie v hmotnoprávnom vzťahu, už len z toho dôvodu, že v súkromnoprávných vzťahoch majú subjekty rovné postavenie (jeden druhému nič „nepriznáva“ z pozície autority, ako je to pri verejnoprávných vzťahoch). Priznáva sa jednoznačne ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu, čo je nepochybne a zrejme úloha civilného práva procesného.

Ustanovenie § 5b Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje postup súdu, a preto sa má aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, keďže vo všeobecnosti platí, že procesná norma sa má použiť od momentu jej účinnosti, a to aj na už začaté konania.

Na základe uvedených úvah bol odvolací súd presvedčený, že nové ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa okresný súd správne aplikoval, neporušil tak žiadne z procesných práv navrhovateľa, z ktorého dôvodu bolo nutné napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Pre úplnosť sa tiež žiada dodať, že v prípade podania žaloby vo vzťahu k premlčanej pohľadávke mohol navrhovateľ počítať so situáciou, že druhá procesná strana eventuálne vznesenie námietku premlčania; pokiaľ na dané premlčanie prihliadol podľa zákona súd, jednalo sa o rovnocenný úkon, akoby námietku premlčania vzniesol samotný účastník.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.